

[Holger Eriksen.]

ikke fremføre noget positivt, for så vidt som alt bliver et skøn. Man ved ikke, om priserne ikke ville være steget endnu mere, hvis vi ikke havde haft loven, men ét er i hvert tilfælde givet: hvis man gjorde bestemmelserne effektive, således at det ikke kan betale sig at spekulere med jorden, måtte det nødvendigvis medføre, at udbuddet af jord blev større end tidligere, og så ville det i første omgang bidrage til at trykke priserne.

Nu er der det ved det, at man formelt har søgt at give bestemmelser af en sådan karakter, at køberne i hvert tilfælde altid måtte være fuldstændig klar over, hvor meget de kom til at yde i grundværdistigningsafgift, men på den anden side er der gjort fortvivlede forsøg på at omgå disse i sig selv nogenlunde klare bestemmelser. Jeg ved således, at man i hvert tilfælde her på Sjælland praktiserer omgælder på den måde, at hvis man handler med jord, opfører man i slutsedlen en tænkt mulig grundværdistigningsafgift kapitaliseret til et langt, langt højere beløb, end det virkelig er, og så føjer man til en bestemmelse om, at ved den endelige regulering vil sælgeren ikke kræve mere i den anledning.

Formålet med dette er at undgå at komme til at give oplysning om, hvor stor den faktiske afgift er, og så siger man til køberen: dette er rent formelt, disse tal er fantasital, det er bare sådan noget, vi er nødt til at skrive. Jeg har talt med ejendomsmæglere her i omegnen om det, og det er det system, man anvender i øjeblikket. Med den affattelse, lovforslaget har fået nu, er det formodentlig vanskeligere at bruge denne fremgangsmåde, idet man dog må skelne imellem skødet og slutsedlen; det står klart og tydeligt i lovforslaget, at skødet ikke kan tinglyses, uden at der er givet oplysning om, hvor stor en prioritet der hviler på jorden i form af grundstigningsafgift. Den endelige handel, den virkelige handel sluttes imidlertid ikke ved skødet, men gennem slutsedlen, og dér kan man muligvis — jeg siger kun muligvis — endnu lave fiduser; jeg ved det ikke, men der kunne være grund til at undersøge i udvalget, om der stadig kan være mulighed for det; i så fald må man naturligvis også bremse denne mulighed. Den nye affattelse er givet-

vis et skridt i den rigtige retning; det bliver vanskeligere at lave den slags omgælder, end det har været tidligere.

At man har forhøjet grænserne for den hvilende afgiftspligt ved en- og tofamilieshusene, finder jeg rimeligt. Det øvrige i lovforslaget bygger jo i det væsentlige på de gældende regler, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpå.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse med en stærk understregning af, at det ikke kan være afslutningen på lovgivningen på dette område. Man må længere frem, og jeg håber, at der ikke må gå alt for lang tid, inden man igen hører nyt fra den højtærede finansminister.

Axel Kristensen: Hvis ikke det ærede medlem hr. Aage Fogh var kommet med nogle tal, behøvede jeg ikke at føje noget til det, mit partis ordfører har sagt; men når man taler om disse ting og om de tal, der knytter sig dertil, taler man altid om grundskyld for sig og grundværdistigningskyld for sig, og derfor får man et helt galt billede af det, der faktisk finder sted, og derfor var det billede, det ærede medlem hr. Aage Fogh tegnede, i høj grad urigtigt.

Der blev omtalt en ejendom på Rådhuspladsen — jeg går ud fra, at det var Pipers hjørne, det drejede sig om — og det blev nævnt, hvad man har fået for den ejendom. Da bygningerne skal rives ned, siger man, at det er grunden, der har den og den værdi. Det kan man jo på en måde nok sige, men hvis det ikke var således, at den, der ejer huset, kunne få betaling for grundens værdi plus bygningernes værdi, ville man jo aldrig nogen sinde kunne få nedrevet de gamle bygninger, så ville vi fastfryse de gældende tilstande. Det er ikke grundens værdi alene, der er tale om, men prisen, der gives for den, må kunne betale de værdier, der destrueres. Det erkender lovforslaget også, når det gælder grundstigningskylden, men ikke når det gælder grundskylden. I realiteten får man altså forkerte tal frem i diskussionen. Som forholdet er nu, skal værdien af den bygning, der rives ned, kunne trækkes fra forinden beregningen af grundværdistigningskylden, men man skal betale grundskyld af det fulde beløb. Det vil sige, at ejendommene rundt omkring nu bliver vurderet for højt til grundskyld, og de skal